

Vakrichtlijn Gesloten Dakbedekkings systemen in de praktijk

Arie l'Amie
dakinspecteur

Naast werkschrijvingen, windbelastingberekeningen, bouwfysische berekeningen, afschotplannen en dergelijke van het dakbedekkingsbedrijf, wordt voor uitvoerings-, en opleveringsinspecties over het algemeen de Vakrichtlijn Gesloten Dakbedekkings systemen gehanteerd voor de beoordeling van het uitgevoerde werk. Daarnaast wordt er altijd rekening gehouden met de specifieke verwerkingsrichtlijnen van de leverancier/producent van de te verwerken materialen.

Er wordt wel eens gevraagd hoe VEBIDAK omgaat met situaties die afwijken van de Vakrichtlijn. Welnu, regelmatig komen wij zaken tegen die niet overeenkomen met de huidige Vakrichtlijn, maar toch om verschillende redenen op het betreffende project technisch aanvaardbaar zijn.

AFSTAND TUSSEN DWARSOVERLAPPEN

Eén van de situaties die VEBIDAK technisch aanvaardbaar vindt en niet exact volgens de Vakrichtlijn is, is de afstand tussen de dwarsoverlappen bij het aanbrengen van de toplaag in halfsteensverband bij een tweelaags bitumineus dakbedekkingsstelsel. Volgens de Vakrichtlijn dient deze afstand tenminste 2 meter te bedragen. In de praktijk worden wij regel-

matig geconfronteerd met het feit dat deze dwarsoverlappen 1 meter of zelfs minder verspringen. Aangezien de huidige rollen dakbedekking, vanwege het maximale tilgewicht van 25 kg, vaak maar 5 of 6 meter lang zijn, is een verspringing van tenminste 2 meter minder noodzakelijk. Hierdoor kan het voorkomen dat het voor de dakdekker voordeliger is om de afstand tussen de dwarsoverlappen kleiner dan 2 meter te maken (minder snijverlies). Dan is het aan de inspecteur om in te schatten of de aange troffen situatie een vermindering van de kwaliteit van de uitgevoerde werkzaamheden oplevert.

Wanneer de dwarsoverlappen van de toplaag in een bitumineus tweelaags dakbedekkingsstelsel circa 1 meter

verspringen ten opzichte van elkaar (achtergrondfoto) zal dit normaal gesproken geen problemen opleveren, maar minder moet het zeker niet worden. Helaas komt het vrij vaak voor dat dit wel het geval is (foto 1). Dan adviseren wij om het betreffende dakdeel te (laten) voorzien van een extra toplaag.

BLOKVERBAND

Een veel voorkomend detail bij een blokverband van een tweelaags bitumineus dakbedekkingsstelsel is de doorlopende dwarsoverlap van de toplaag. De Vakrichtlijn geeft duidelijk aan dat deze dwarsoverlap moet aansluiten op een gootbaan of moet zijn voorzien van een sluitbaan, beiden met een effectieve overlap van ten minste 150 mm (foto 2). →

Foto 1

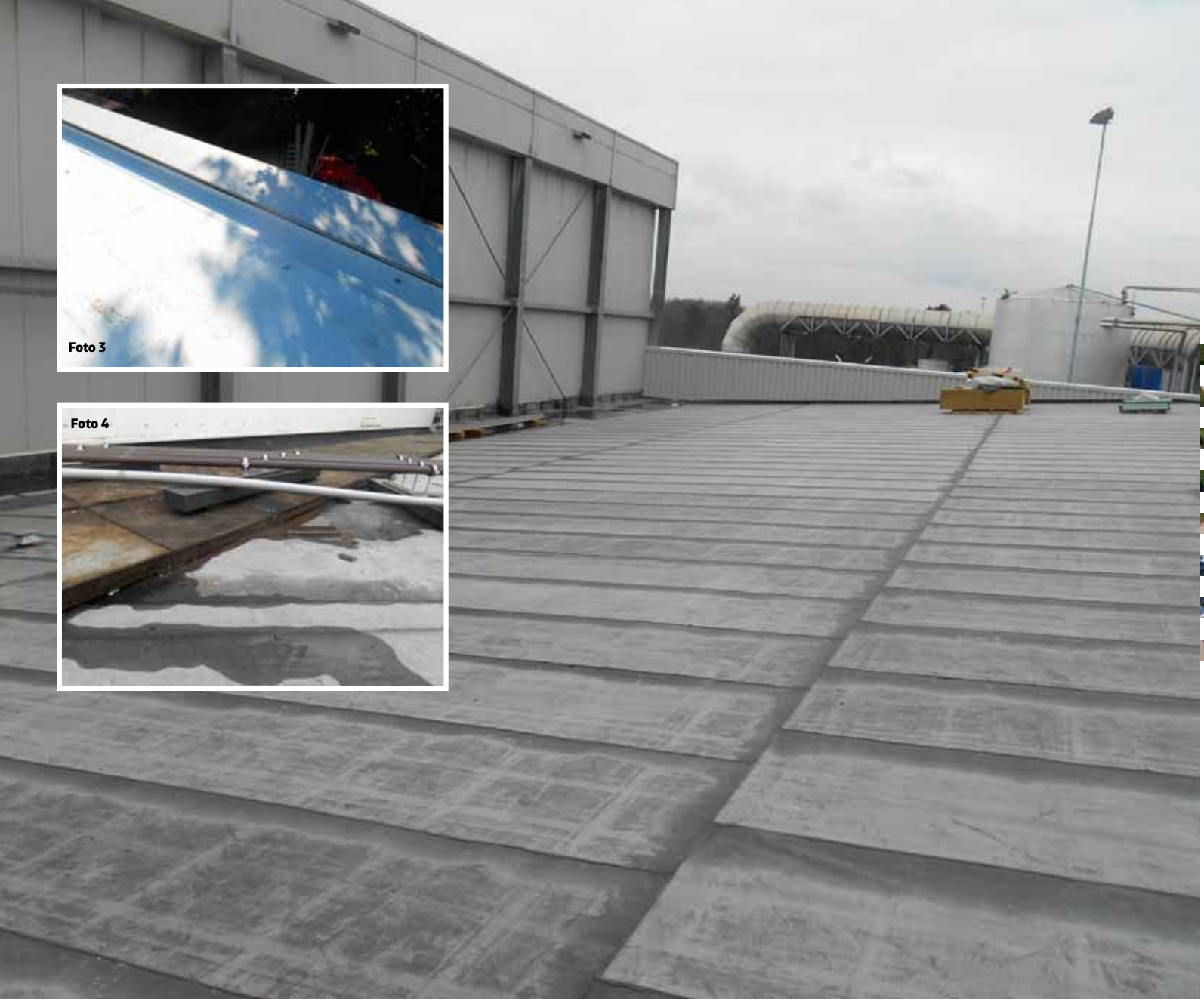
Foto 2

Foto 3

Foto 4

In de praktijk komt VEBIDAK deze blokverbanden vaak tegen, waarbij de dwarsoverlappen niet zijn voorzien van een sluitbaan, maar dat de banen verspringen ten opzichte van elkaar (grote foto). In deze situatie is het advies van VEBIDAK om deze dwarsoverlap alsnog te voorzien van een sluitbaan met een breedte van tenminste 50 cm.

KIMFIXATIE

Sinds 2015 vereist het Bouwbesluit bij nieuwbouw een Rc van tenminste 6 m² K/W voor daken. Uitgedrukt in isolatiedikten betekent dit tenminste 140 mm PIR of 240 mm EPS/MWR isolatie. Dit resulteert bij een kimfixatie met bevestigings in erg lange bevestigings. Lengtes van 260 mm en langer zijn geen uitzondering. Het aanbrengen van deze bevestigings in de onderconstructie langs een dakrand en/of een opstand kan dan problematisch

zijn. Als het dak dan bovendien wordt voorzien van een kunststof dakbedekking die na het aanbrengen vaak nog enige krimp kan vertonen, worden de krachten op de bevestigings van de kimfixatie vaak zo groot dat deze scheef worden getrokken. Vanwege dit risico komt VEBIDAK regelmatig tegen dat de kimfixatie in het verticale deel van de dakrand/opstand wordt aangebracht (foto 3). Dit wordt door VEBIDAK als goed beoordeeld, mits er natuurlijk een dakrand-, of opstandconstructie aanwezig is waar in geschroefd kan worden én mits de bevestigings zo laag mogelijk in de kim worden geschroefd.

TEGELS

Op veel daken worden beton- en/of nokkentangtegels toegepast voor kimfixatie en/of looppaden. Regelmatig ziet VEBIDAK tijdens inspecties, dat de betontegels zijn

gelegd op rubbergranulaat tegeldragers met een dikte van 10 mm. Door het gewicht van de tegels zullen de tegeldragers echter worden ingedrukt, waardoor de speelruimte onder de tegels vaak zeer gering wordt of geheel teniet wordt gedaan en de tegels zelfs op de dakbedekking liggen (foto 4). Volgens de Vakrichtlijn dienen vlakke betontegels dan ook op rubbergranulaat tegeldragers met een minimale dikte van 15 mm te worden gelegd. Grootformaat nokkentangtegels (daktterrassen) kunnen wél op tegeldragers met een dikte van 10 mm worden gelegd.

Bij de volgende herziening van de Vakrichtlijn zullen de genoemde praktijkervaringen door VEBIDAK worden ingebracht in de werkgroep.

Beoordeeld zal worden of de huidige omschrijvingen in de Vakrichtlijn volstaan.

